

i Retning af at holde Delegeretmøder; men ved disse Delegeretmøder, som afholdes en Gang aarlig, og som jeg tror ville faae mere og mere Betydning for Landbrugets Udvikling, saa at jeg nok tror, at de for en Del ville gaa det gamle kongelige danske Landhusholdningselskab i Næringen, hvad der jo forøvrigt, hvis det skulde ske, ikke var nogen Ulykke, have vi havt Exempel paa, at der har været en Landbosforening, der har fremjendt de sædvanlige tre Delegerede, nemlig Formanden og to blandt Medlemmerne valgte, uden at have talt mere end 7 Medlemmer. Jeg er Medlem af en Landbosforening, der tæller mellem 1,100 og 1,200 Medlemmer, men vi have ikke Lov til at møde frem med flere end tre Delegerede, saa at den Landbosforening, jeg nævnte — den er forøvrigt fra Ringkjøbing Amt i Vestjylland, og dens Formand har et politiskt Navn, hvad jeg dog ikke skal nærmere komme ind paa her — mødte ved det sidste Delegeretmøde i Aarhus med den samme Styrke, som vi stillede. Man paastod først, at Foreningen slet ingen Medlemmer havde, men efter en nærmere Undersøgelse viste det sig dog, at den talte 7 Medlemmer. En anden Landbosforening i den sydlige Del af Aarhus Amt, der kun tæller 70 Medlemmer, mødte ligeledes med 3 Delegerede, der deltog i Afstemningerne og Forhandlingerne. Altsaa disse 7 og disse 70 vare lige repræsenterede hver med 3 Delegerede, samme Antal som den Forening, hvoraf jeg er Medlem, og som tæller 11 à 1200 Medlemmer. Derfor siger jeg, at det er et Fremstridt, vi ere komne ind paa, at nægte saadanne Proforma-Foreninger Ret til at møde med Delegerede og udvøve Indflydelse. For mit personlige Vedkommende vilde jeg kun have ønsket, at Antallet var blevet sat til 200 som i det oprindelige Forslag i Stedet for til 150. At det aarlige Bidrag maa sættes lavere end til 800 Kr., tror jeg, at vi alle kunne være enige om; af Smaafolk kunne vi ikke kræve et saa stort Bidrag. Hvis det kun kom an paa det sidste Tal, paa det Bidrag, der skulde ydes, var det jo let for enkelte Rigmænd og større Landeieendomsbefiddere at staae denne Sum frem, men Medlemstallet er efter min Mening det vigtigste. Naar jeg ønsker 200 som Medlemstal, tror jeg ikke, at det er for meget. Der er endnu et væsentligt Fremstridt i § 2, hvor det nemlig hedder: „Det bliver derhos at paase, at der ikke tilkendes Præmier for Dyr, der i samme Aar ere præmierede ved et andet Dyrstue af samme Klasse,“ og den samme Bemærkning findes i § 5, hvor der er Tale om Distriktsstuerne. Der siges nemlig: „Intet Dyr kan

i samme Aar præmieres ved mere end et Distriktsstue.“ Det anser jeg for et meget væsentligt Fremstridt, det er af de Ting, som jeg sagde i Begyndelsen af mine Udtalelser, at Præmievæsenet for enkelte Medborgere har været en Forretning, idet de have reist fra det ene Dyrstue til det andet og høvet Præmier. Det er en Uting, det er ikke paa den Maade at Bengene skulle anvendes, og derfor anser jeg det for meget heldigt, at vi lige overfor Landbosforeningerne og Distriktsstuerne have faaet slaaet fast, at naar en Mand paa et Sted har faaet en Præmie, kan han ikke løbe hen og faae Præmie paa et andet Sted for det samme Dyr. — Jeg skal endnu kun tilføje mig at gjøre en Bemærkning overfor et Punkt, som ogsaa har været meget omstridt i Landsstinget, hvor der har været stillet Vædringsforslag i Retning af en anden Valgmaade af disse Kommissioner. Jeg vil indrømme, at hvad der staar i § 4 er et Fremstridt fra den nu bestaaende Ordning. I Følge den nu bestaaende Lov er det jo selve Amtsraadet, der saadan in blanco vælger Medlemmerne af Kommissionen med Undtagelse af Formanden, der skal udnævnes af Indenrigsministeren. Saaledes er den bestaaende Lovgivning. Nu siger Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget i Landsstinget og sendt til os, at dette vedvarende skal gjøres af Amtsraadet, men at der skal ske Indstilling af Landbosforeningerne. Jeg siger, det er naturligtvis et Fremstridt, det kan ikke nægtes, og jeg kan for mit personlige Vedkommende egentlig ikke indse, hvilken Ulykke det vilde være ved at vedtage Lovforslaget med § 4 saaledes ændret, men bedre er bedre, og jeg kunde meget ønske at høre den ærede Ministers Mening, om det var en uantagelig Fordring, hvis vi f. Ex. fik det lavet saaledes, at Landbosforeningen valgte disse Mænd, naar Indenrigsministeren fremdeles fik Lov til at udnævne Formanden. Jeg vil spørge om Ministeren af den Grund ubetinget vilde modsætte sig Lovforslaget, hvis en saadan Vædring kom ind i det. For Resten kan jeg ikke indse, at det vilde være nogen Ulykke, om det blev som det nu staar, da det jo er et Fremstridt. Jeg vil dog endnu ogsaa spørge den ærede Minister, om der, hvis vi tænkte os, at Loven udgik i denne Stikelse med § 4 som den nu er, saa vilde finde Lodtrækning Sted, i det Tilfælde at Stemmerne i Amtsraadet stode lige. Vi have jo hørt den nye Fortolkning, og jeg veed ikke om den ærede Minister billiger den, at naar der i Amtsraadet har været Strid om personlige Spørgsmaal, om Valget af enkelte bestemte Personer og Eligt maalte det